

To nie wąż, lecz smok pojawił się w raju!

18 kwietnia 2020

Na początku dziejów świata, oczywiście w religijnym rozumieniu, pojawił się smok. To on zjawił się w raju i spowodował upadek człowieka. Niby to dziwne, ale to sprawa zapomniana, pochodzi z dawnej egzegezy kościelnej.

Św. Augustyn (354–430) – filozof, teolog i jeden z największych autorytetów Kościoła twierdził, że smok był obecny w raju: „Draco eiecit Adam de paradiso”. Jego obecność towarzyszyła historii ludzkości, siejąc zło, nienawiść, nieszczęścia i zgorszenie. Pod koniec świata będzie on ostatecznie pokonany. To wydaje się nieprawdopodobne, ale biorąc pod uwagę religijne rozważania dawnych filozofów i teologów chrześcijańskich, które oparte były na autorytecie „Biblii”, należy jasno podkreślić, że przez stulecia mówiono o obecności smoka w raju. Ten sięgający czasów starochrześcijańskich pogląd przetrwał aż do połowy XVIII wieku i uwidaczniają to niektóre dawne traktaty o historii naturalnej i religii.

„Biblia” wyraźnie mówi, że szatan był smokiem: „I został strącony wielki Smok, Wąż starodawny, który się zwie diabeł i szatan, zwodzący całą zamieszkałą ziemię: został strącony na ziemię” (Ap 12,9). Słowa te stawiają znak równoważności między szatanem, węzem i oczywiście smokiem.

Węża kusiciela, tego z raju, traktowali pierwsi egzegeci, Ojcowie Kościoła oraz Doktorzy Kościoła jako szatana identycznego ze smokiem. Węża i smoka w kulturach starożytnych stawiano na tym samym poziomie znaczeniowym, wręcz utożsamiano te istoty.

Powszechnie znana jest historia kuszenia Adama i Ewy przez węża (Rdz 3,1), ale zapomina się, że dawna eschatologia,

apokaliptyka wyraźnie głosiła, że dzieje zbawienia zaczynają się nie od grzechu pierworodnego, lecz od strącenia smoka z nieba i kończą się jego pokonaniem. Zbawienie to pokonanie Antychrysta objawionego jako smok. Z pokonaniem owego Antychrysta – szatana, zła i grzechu oraz jego znamienia, czyli grzechu pierworodnego wiąże się ściśle idea i misja Zbawiciela oraz cała teologia zbawienia świata.

Również w danych opisach dziejów świata, czyli w kronikarstwie, mowa jest o strąceniu na Ziemię Antychrysta jako smoka. Należy odróżnić dzieje świata, w tym historię kusiciela w raju, przedstawione w żydowskiej „Biblii” od wizji zbawienia w chrześcijaństwie stworzonej na podstawie interpretacji Pisma Świętego, w tym Apokalipsy oraz egzegezy Ojców Kościoła.

W sztuce sakralnej, a jest ona niepodważalnym świadectwem czasu, przedstawiano nieraz szatana, tego z ogrodu rajskiego, jako smoka. Przykładów jest wiele, a jednym z nich są średniowieczne „Drzwi z brązu”, z ok. 1015 roku, z katedry w Hildesheim (tzw.: Bernwardstür). Owe drzwi przedstawiają niektóre sceny ze Starego i Nowego Testamentu. Jedna ze scen pokazuje Boga Ojca w rajskim ogrodzie, który ręką wskazuje na Adama, a ten na Ewę a ona pokazuje na smoka u jej stóp. Scena ta konkretnie uwidacznia wskazanie przyczyny grzechu, czyli zła a był nią oczywiście smok.

Niegdyś uważano, że smoki oraz wszelkiego rodzaju bestie, potwory i tajemnicze zwierzęta były diabelskiego pochodzenia. Bóg ich nie stworzył, lecz powstały one jako skutek działania sił Lucyfera.

Autorstwo: [Marek Sikorski](#)

Na podstawie książki pt. „Smokobójstwo. W kręgu mitu walki ze złem”

Źródło: WolneMedia.net